

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Ing. Viery Horčicové a soudců Mgr. Kamila Tojnera a Mgr. Jiřího Lifky v právní věci žalobce: **PhDr. J. V.**, zast. JUDr. Jindřichem Vítkem, Ph. D., advokátem, sídlem Šafaříkova 17, Praha 2, proti žalovanému: **Odvolací finanční ředitelství**, sídlem Masarykova 31, Brno, o žalobě proti rozhodnutí Finančního ředitelství pro hlavní město Prahu ze dne 19. 12. 2012, č. j. 19048/12-1500-708583,

t a k t o :

- I. Rozhodnutí Finančního ředitelství pro hlavní město Prahu ze dne 19. 12. 2012, č. j. 19048/12-1500-708583, a rozhodnutí Finančního úřadu pro Prahu 5 ze dne 9. 8. 2012, č. j. 553075/12/005913107351, **se zrušují** a věc **se vrací** žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný **je povinen** zaplatit žalobci do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku náhradu nákladů řízení ve výši 15.342,- Kč k rukám JUDr. Jindřicha Vítky Ph. D., advokáta.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se domáhá zrušení v záhlaví uvedeného rozhodnutí, jímž bylo změněno rozhodnutí Finančního úřadu pro Prahu 5 (správce daně I. stupně), na základě něž pozbylo účinnosti rozhodnutí o prominutí nedoplatku na žalobcově dani z příjmů. Podle prvostupňového rozhodnutí mělo dojít k pozbytí účinnosti ke dni 1. 2. 2010, zatímco po změně provedené rozhodnutím o odvolání došlo k pozbytí účinnosti dnem 1. 11. 2009. Napadené rozhodnutí bylo vydáno proto, že žalobce neplnil podmínku prominutí daňového nedoplatku, která spočívala v jeho postupném splácení.

Žalobce uvádí, že nebyly splněny důvody pro vydání napadeného rozhodnutí, neboť podmínky rozhodnutí o prominutí daňového nedoplatku nebyly porušeny. Jedinou podmínkou plynoucí z § 65 odst. 1 zákona č. 337/1992 Sb., o správě daní a poplatků (dále jen „zákon o správě daní“) je, že by při vymáhání daňového nedoplatku byla ohrožena žalobcova výživa nebo výživa osob na něm závislých. Jak žalobce prokázal, tyto okolnosti jsou v jeho případě stále dány. Žádné další podmínky z rozhodnutí o prominutí nedoplatku neplynou, neboť odkaz na protokol o ústním jednání je neurčitý. I kdyby žalobce akceptoval, že v rozhodnutí byla stanovena podmínka měsíčních splátek, jednalo by se o podmínku nezákonnou, neboť zákon uložení takové podmínky neumožňuje. Nadto doba splácení nedoplatku nebyla nijak omezena, a tedy by měl žalobce v důsledku povinnosti zaplatit nedoplatek celý.

Žalovaný navrhl zamítnutí žaloby. Stanovení podmínek v rozhodnutí o prominutí nedoplatku bylo jednoznačné, neboť bylo v souladu s § 12 zákona o správě daní a poplatků odkázáno na konkrétní protokol o ústním jednání prostřednictvím jeho čísla jednacího. Z § 65 odst. 2 a 3 zákona o správě daní jednoznačně plyne, že správce daně může při prominutí daňového nedoplatku stanovit podmínky, a to včetně povinnosti dlužníka nedoplatek splácet, přičemž rozhodnutí o prominutí nedoplatku pozbývá platnosti, pokud podmínky nejsou plněny. Žalovaný je přesvědčen, že počet splátek nedoplatku byl omezen *ex lege* promlčecí lhůtou pro vymáhání daňového nedoplatku dle § 70 zákona o správě daní.

Dne 4. 10. 2017 se ve věci konalo ústní jednání, při kterém účastníci odkázali na svá předchozí podání.

Ze správního spisu plynou následující, pro rozhodnutí ve věci podstatné skutečnosti.

Žalobce požádal o prominutí nedoplatku na dani z příjmů fyzických osob, který ke dni 5. 3. 2009 činil 514.343,- Kč.

Z protokolu o ústním jednání konaném dne 26. 5. 2009 plyne, že byl žalobce seznámen s rozhodnutím o prominutí daňového nedoplatku a poučen o tom, že prominutí platí jen za podmínky, že v budoucnu nedojde k změně jeho majetkových poměrů. Žalobce je povinen se každý rok do konce měsíce ledna ke správci daně dostavit a prokázat, že nedošlo ke změně jeho majetkových poměrů. Dále bylo žalobci sděleno, že prominutí nedoplatku je vázáno na podmínku, že bude pokračovat v placení měsíčních splátek ve výši 3.000,- Kč. Protokol je podepsán žalobcem i zástupcem správce daně.

Správce daně I. stupně rozhodnutím ze dne 26. 5. 2009, č. j. 243939/09/005913109248, žalobci podle § 65 zákona o správě daní prominul nedoplatek ve výši 516.072,- Kč. V rozhodnutí je uvedeno, že jej správce daně váže na podmínky dle ustanovení § 65 odst. 1 a 2 zákona o správě daní a dle protokolu o ústním jednání č. j. 243962/09/005913109248. Proti tomuto rozhodnutí žalobce nebrojil správní žalobou.

Správce daně rozhodnutím ze dne 9. 8. 2012, č. j. 553075/12/005913107351, rozhodl, že rozhodnutí o prominutí nedoplatku pozbývá účinnosti dnem 1. 2. 2010, neboť nebyly dodrženy podmínky, za nichž bylo vydáno. Žalobce nesplnil podmínku, že se

každý rok nejpozději do konce ledna dostaví ke správci daně k prokázání, že se nezměnily jeho majetkové poměry, a dále nesplácel částku 3.000,- Kč měsíčně.

O odvolání, v němž žalobce uplatnil obdobné argumenty jako v žalobě, bylo rozhodnuto rozhodnutím Finančního ředitelství pro hlavní město Prahu ze dne 19. 12. 2012, č. j. 19048/12-1500-708583. Prvostupňové rozhodnutí bylo změněno tak, že rozhodnutí o prominutí nedoplatku pozbývá účinnosti dnem 1. 11. 2009. Odvolací orgán dospěl k závěru, že podmínky uvedené v rozhodnutí o prominutí nedoplatku byly stanoveny v souladu se zákonem, přičemž odkaz na protokol z ústního jednání byl zcela jednoznačný. Pro rozhodnutí o tom, že prominutí daňového nedoplatku pozbylo účinnosti, stačil závěr, že žalobce neplnil jednu ze stanovených podmínek. Žalobce přitom neplnil podmínku splácet daňový nedoplatek v měsíčních splátkách po 3.000,- Kč, neboť naposledy tuto splátku zaplatil za měsíc září 2009. Dále žalobce neplnil podmínku, že musí v lednu roku následujícího po každém zdaňovacím období prokázat, že se nezměnily jeho majetkové poměry.

Městský soud v Praze napadené rozhodnutí v souladu s § 75 odst. 2 s. ř. s. přezkoumal v rozsahu žalobních bodů, přičemž podle § 75 odst. 1 s. ř. s. vycházel ze skutkového a právního stavu, který zde byl v době rozhodování správního orgánu.

Veškeré žalobní námitky se týkají obsahu rozhodnutí o prominutí daňového nedoplatku, nikoliv přímo napadeného rozhodnutí. V nyní projednávané věci správci daně rozhodovali po účinnosti zákona č. 280/2009 Sb., daňového řádu (dále jen „daňový řád“), a tedy v souladu s jeho § 264 odst. 1 aplikovali procesní institut nejbližší původnímu prominutí daňového nedoplatku, jímž je posečkání daně. Ustanovení § 264 odst. 6 daňového řádu nebylo možné uplatnit, neboť to se výslovně vztahuje jen na rozhodnutí o žádosti o prominutí nedoplatku, nikoliv na rozhodování o pozbytí účinnosti rozhodnutí o prominutí nedoplatku. Podle § 157 odst. 5 věty první daňového řádu *„[n]ení-li dodržena některá z podmínek rozhodnutí o posečkání, pozbývá toto rozhodnutí účinnosti dnem jejího nedodržení; správce daně o tom vydá rozhodnutí“*. Jak uvedl Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 19. 2. 2015, č. j. 7 Afs 194/2014-58, *„[r]ozsah přezkumu rozhodnutí vydaného podle ust. § 157 odst. 5 [daňového řádu] je zaměřen výlučně na posouzení toho, zda byly dodrženy podmínky obsažené v rozhodnutí o posečkání“*.

Žalobce tvrdí, že podmínka splácení daňového nedoplatku měsíčními splátkami ve výši 3.000,- Kč nebyla v rozhodnutí o prominutí daňového nedoplatku vůbec uvedena a odkaz na protokol o ústním jednání byl zcela neurčitý. V textu výroku rozhodnutí o prominutí nedoplatku bylo uvedeno, že platí *„jen potud, pokud trvají podmínky, za nichž bylo vydáno v souladu s ... protokolem o ústním jednání dle § 12 zákona o správě daní a poplatků č. j. 243962/09/005913109248“*. Toto číslo jednací odkazuje na protokol o ústním jednání ze dne 26. 5. 2009, v němž se uvádí: *„Prominutí daňového nedoplatku platí jen za podmínky, že ... budete i nadále pokračovat v placení měsíčních splátek ve výši 3.000,- Kč/měsíc.“*

Soud se ztotožnil s žalobcem, že v rozhodnutí o prominutí nedoplatku nebyla podmínka jednoznačně stanovena. Za prvé nelze akceptovat, aby podmínka, kterou byla žalobci stanovena povinnost splátek, byla v rozhodnutí uvedena pouhým odkazem na protokol o ústním jednání. Protokol o ústním jednání není součástí rozhodnutí, a tedy

nemůže obsahovat část jeho výroku. Jak adresáti rozhodnutí, tak případně i třetí osoby či správní orgány, jichž by se mohlo rozhodnutí týkat, totiž nemusí mít kopii protokolu k dispozici. Rozhodnutí přitom nabývá právní moci bez ohledu na to, zda byl jeho adresátu doručen též protokol, na jehož obsah výrok rozhodnutí odkazuje, a proto musí obstát samo o sobě.

Na uvedeném závěru nemůže nic změnit ani ustanovení § 12 odst. 3 zákona o správě daní a poplatků, který zní: „*součástí protokolu jsou i ujednání přijatá při ústním projednávání věci a rozhodnutí vyhlášená při jednání*“. Stanovení podmínky v rozhodnutí o prominutí daňového nedoplatku je autoritativním úkonem správce daně vůči daňovému subjektu. V žádném případě se tedy nejedná o ujednání, a to ani za situace, kdy je daňový subjekt s podmínkou dopředu seznámen při ústním jednání, jako tomu bylo v případě žalobce. Nelze ani dospět k závěru, že by rozhodnutí o prominutí nedoplatku bylo vyhlášeno při ústním jednání konaném dne 26. 5. 2009. V protokolu o jednání se sice uvádí, že žalobce byl seznámen s rozhodnutím o prominutí „*výše uvedeného daňového nedoplatku*“, avšak v protokolu vůbec není uvedeno, který nedoplatek a v jaké výši měl být žalobci prominut. Prominutý nedoplatek byl poprvé vyčíslen až v písemném vyhotovení rozhodnutí, které však žalobci nebylo doručeno při jednání, ale poštou, a to až dne 22. 7. 2009. I tato úvaha vede k závěru, že rozhodnutí o prominutí nedoplatku nelze aplikovat ve spojení s podmínkou uvedenou v protokolu o ústním jednání.

Žalobci z rozhodnutí o prominutí nemohlo být zřejmé, jaká podmínka je mu uložena, a to již kvůli zmatečné formulaci podmínky splátek, která byla uvedena v protokolu o ústním jednání. Zde je totiž sice uvedeno, že žalobce má splácet 3.000,- Kč měsíčně, avšak období splátek není nijak omezeno. Dle § 65 odst. 3 zákona o správě daní „*[p]rominutí nedoplatku může být vázáno na podmínky, zejména na povinnost zaplatit část nedoplatku ve stanovené lhůtě*.“ Žalobce však mohl mít na základě sdělení, které obdržel při ústním jednání, za to, že je povinen zaplatit celý nedoplatek, nikoliv jen jeho část. Nelze se ztotožnit s žalovaným, že žalobce si měl sám dovodit, že omezení doby splátek plyne z promlčecí lhůty pro výběr a vymáhání dle § 70 odst. 1 zákona o správě daní. Za prvé nelze podmínku rozhodnutí formulovat natolik zmatečně, aby si účastník řízení musel sám dovozovat její omezení vyplývající přímo ze zákona. Za druhé pak lhůta pro výběr a vymáhání daně podle citovaného ustanovení zákona o správě daní nebyla prekluzivní, a tedy po jejím uplynutí daňový nedoplatek nezanikal. Žalobce tedy nemohl automaticky počítat s tím, že po uplynutí lhůty pro vymáhání daně již ve splátkách pokračovat nemusí.

Lze tedy uzavřít, že rozhodnutí o prominutí nedoplatku stanovilo podmínku odkazem na protokol o ústním jednání, což je postup sám o sobě procesně vadný a zmatečný. Navíc však ani v protokolu o ústním jednání nebyla podmínka stanovena jednoznačným způsobem. Správce daně totiž dle vlastního vyjádření očekával, že žalobce sám dovodí, že je povinen nedoplatek splácet jen, dokud neuplyne promlčecí lhůta. Jelikož tedy podmínka nebyla stanovena jednoznačně, nemohlo rozhodnutí o prominutí daně pozbýt účinnosti v důsledku jejího neplnění podle § 157 odst. 5 daňového řádu. Pokud přesto správce daně I. stupně, a potažmo žalovaný rozhodli, že rozhodnutí o prominutí daně účinnosti pozbylo, zatížili svá rozhodnutí vadou nezákonnosti.

Jelikož je tedy napadené rozhodnutí nezákonné, zrušil je soud v souladu s § 78 odst. 1 s. ř. s. Vzhledem k tomu, že ze stejných důvodů nemohlo obstát ani

rozhodnutí správce daně I. stupně, zrušil soud postupem podle § 78 odst. 3 s. ř. s. i je. V dalším řízení jsou správní orgány podle § 78 odst. 5 s. ř. s. právním názorem vysloveným v tomto rozsudku vázány.

Výrok o nákladech řízení vychází ze skutečnosti, že žalobce byl v řízení plně úspěšný, a tak mu oproti žalovanému náleží náhrada nákladů řízení (§ 60 odst. 1 s. ř. s.). Žalobcovy náklady tvoří soudní poplatek ve výši 3.000,- Kč, a dále odměna advokáta za tři úkony právní služby podle § 11 odst. 1 písm. a), d), g) vyhlášky Ministerstva spravedlnosti č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), tedy převzetí právního zastoupení ve věci, podání návrhu ve věci samé a účasti na ústním jednání soudu. Podle § 7 bodu 5 ve spojení s § 9 odst. 4 písm. d) advokátního tarifu činí výše odměny za jeden úkon právní služby 3.100,-Kč (3 x 3.100 = 9.300). Náhrada hotových výdajů pak dle § 13 odst. 3 advokátního tarifu tvoří 300 Kč za každý úkon (3 x 300 = 900). Odměna advokáta tak činí 10.200,- Kč a DPH ve výši 21 %, celkem tedy 12.342,- Kč. Spolu se zaplaceným soudním poplatkem tedy žalobci vznikly náklady ve výši 15.342,- Kč.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 4. října 2017

JUDr. Ing. Viera Horčicová v.r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení: L. H.